

ה"ט 50129/12/18 - ר ח נגד ע ח

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 50129-12-18 ח נ' ח
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת עינב גולומב
מבקשת	ר ח
נגד	
משיב	ע ח

פסק דין

לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001.

1. המבקשת היא גיסתו של אבי התובע (נשואה לאחיו של האב). שתי המשפחות מתגוררות בשכנות בנצרת.

2. בין שתי המשפחות יחסים טעונים ומתוחים. הדבר הביא להגשת שתי בקשות קודמות למתן צו הגנה ולמתן צו למניעת הטרדה מאיימת, במהלך השנה האחרונה.

3. הבקשה הראשונה הוגשה ע"י המבקשת בחודש יוני 2018 כבקשה למתן צו הגנה לפי חוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א - 1991, כנגד הוריו של המשיב, אחותו והוא. בהחלטת כב' סגן הנשיא א' זגורי התקבלה הבקשה נגד ההורים, נדחתה נגד האחות ואילו כנגד המשיב היא התקבלה חלקית, תוך שבית המשפט קבע כי המשיב יימנע לשאת נשק (אותו הוא נושא לצרכי עבודתו) באופן גלוי לעין במתחם המגורים, וכן אסר על המשיב להטריד את המבקשת בהטרדה מאיימת כלשהי.

4. הבקשה השנייה הוגשה על-ידי המשיב נגד המבקשת בחודש ספטמבר 2018. בפסק דינה של כב' השופטת הבכירה ר' נדף מיום 3.10.18 התקבלה הבקשה, לאחר דיון במעמד הצדדים, וניתן כנגד המבקשת צו למניעת הטרדה מאיימת, לאחר שנקבע כי המבקשת קיללה את המשיב ואיימה עליו.

5. בקשתה הנוכחית של המבקשת מוקדה בטענה כי בערב שקדם למועד הגשת הבקשה, החנה המשיב רכב תוך חסימת הכניסה לבית המבקשת, גרם נזק למחסום ונכנס לשטחה הפרטי. המבקשת ציינה כי

הזעיקה שוטרים למקום וכי המשיב לא נענה לקריאת השוטרים להזיז את הרכב.

6. בדיון שהתקיים היום לפני שמעתי את שני הצדדים וטענותיהם. לאחר עיון ושקילה לא מצאתי כי קיימת הצדקה למתן צו לפי החוק.

7. אקדים ואציין, כי לבקשה שהוגשה ונדונה במעמד צד אחד, ראתה המבקשת לנכון לצרף רק אחת משתי ההחלטות השיפוטיות בעניינם של הצדדים מהשנה האחרונה, היא החלטת כב' סגן הנשיא א' זגורי אשר נענה חלקית לבקשה ליתן צו הגנה נגד המשיב. את החלטת כב' השופטת הבכירה ר נדף, בה ניתן כנגד המבקשת עצמה צו למניעת הטרדה מאיימת לבקשת המשיב, וזאת אך לפני חודשים בודדים, לא הציגה המבקשת בבקשתה ולא גילתה אודותיה. התנהלות דיונית מעין זו אין להלום, בפרט כשמדובר בבעל דין המבקש כי יינתן בעניינו צו במעמד צד אחד, דבר המחייב גילוי של מכלול העובדות הרלבנטיות שבידיעתו. לא מצאתי כל מענה סביר ומניח את הדעת מצד המבקשת להתנהלות זו שיש בה משום חוסר תום-לב דיוני. דומה כי די בכך כדי להצדיק את דחיית הבקשה הנוכחית כפי שהוגשה.

8. מכל מקום, מהדיון שהתקיים לפני התרשמתי במובהק, כי מוקד המחלוקת העכשווי בין הצדדים עניינו שימוש במקום חניה, ולייתר דיוק - מקום בו חונים המבקש/בני משפחתו בשולי כביש/מדרכה בסמוך לבית המבקשת, באופן שלטענתה מקשה עליה להיכנס רגלית לביתה. כפי שהבהרתי לצדדים כבר בפתח הדיון, מחלוקת מעין זו, שעניינה זכות השימוש/חזקה במקרקעין, איננה מתאימה ברגיל להתברר במסגרת הדיונית המיוחדת של חוק למניעת הטרדה מאיימת. זו האחרונה מתאפיינת ככלל בקיום התדיינות דחופה אך מוגבלת בהיקפה, והיא נועדה בראש ובראשונה למנוע חשש לפגיעה בשלומם של אדם או בפגיעה ממשית ברווחתו. לשונו של החוק היא אמנם רחבה מבחינת העילה בגינה ניתן ליתן צווים מכוחו, אולם לבית המשפט נתון שיקול-דעת בעניין זה אותו יש להפעיל בשים לב למהות האמיתית של המחלוקת ומאפייניה. ברי כי אין החוק נועד לשמש כלי קיבול לכל מגוון הסכסוכים האזרחיים שבין אדם לחברו, אף שב רמת הפשטה מספקת יכולים רבים מהם להיתפס כמשפיעים על שלווה חיו של האדם באופן כזה או אחר.

9. המקרה דנן הוא דוגמא לשימוש בחוק באופן החורג מתכליתו, כאשר המחלוקת הבסיסית בין הצדדים וטענותיהם, כל אחד מצדו, נוגעות לשאלת הזכות לעשות שימוש בשטח מסוים לחניה. אין בידי בית המשפט את הכלים להכריע במסגרת הדיונית הנתונה והמוגבלת של ההליך דנן, אודות זכויות הצדדים בדיון ביחס למושא המחלוקת. כך, אין לפני ראיות כלשהן באשר למהות השטח המדובר, האם הוא שטח ציבורי או פרטי ומהם השימושים המותרים בו עפ"י דין. טענות המבקשת כי חלק מהשטח הוא בבעלותה, לא נתמכו ולו בראשית ראיה. גם הטענות בדבר אפשרויות חניה אחרות באזור, כמו-גם לגבי בניה שהמבקשת מבצעת בסמוך והשפעתה על אפשרויות החניה, לא גובו בראיות של ממש. בנסיבות אלה, מתן החלטה שיפוטית המכריעה ולו בעקיפין את הסכסוך בנוגע לשימוש בשטח האמור, במסגרת אצטלא של צו למניעת הטרדה מאיימת, איננה רק חורגת מתכליתו הבסיסית של החוק, אלא היא אף עלולה לגרום לעיוות דין. ככל שלמבקשת טענות בדבר שימוש שלא כדין שעושה המשיב בשטח המדובר

לצורך חנייה, תתכבד ותגיש הליך אזרחי מתאים, דבר אותו נמנעה עד כה מלעשות מסיבות שאינן ברורות לי. אציין כי אין זו הפעם הראשונה שהעניין מובהר למבקשת, שכן כבר בהחלטת כב' סגן הנשיא א' זגורי הובהר במפורש כי הליך שצו הגנה איננו מיועד לעסוק בסוגיות הנוגעות לשימוש במקרקעין ובחניה.

10. מעבר לטענות בדבר החניה, לא מצאתי טענות אחרות של המבקשת שיש בהן להצדיק מתן צו למניעת הטרדה מאיימת נגד המשיב. כפי שציינתי, בקשת המבקשת מוקדה מלכתחילה באירוע החניה המדובר. כל יתר טענותיה בדבר הצקות מצד המשיב הן כוללניות וערטילאיות וללא התייחסות קונקרטית של ממש, לרבות המועדים של אותן הצקות בפרט ביחס למועד הגשת הבקשה כמו-גם להליכים הקודמים בין הצדדים. הטענה בדבר אי-ציות לשוטרים לאחר שהוזעקו על-ידי המבקשת למקום אגב המחלוקת בנושא החניה, איננה כשלעצמה מלמדת על מסוכנות המצדיקה מתן צו כנגד המשיב. אף לא ניתן להתעלם מפסה"ד מיום 3.10.18 שניתן בבקשת המשיב למתן צו מניעת הטרדה מאיימת נגד המבקשת, בו נקבע כי המבקשת קיללה ואיימה על המשיב. נראה, אפוא, כי למבקשת תרומה משלה למצב היחסים המעורער עם המשיב. אדגיש כי בכל הנוגע להחזקת נשק על-ידי המשיב, הרי שמדובר בנשק המוחזק לצרכי עבודתו כמאבטח ברכבת, ואף מגרסת המבקשת עצמה ניתן להבין כי מאז החלטת כב' סגן הנשיא א' זגורי, לא היו אירועים כלשהם הקשורים להצגת הנשק באופן הנראה לעין במתחם המגורים ואשר יכול להוות מקור לתחושת איום מצידה.

11. סוף דבר; על יסוד כל המפורט לעיל, אני רואה לדחות את הבקשה.

12. אשוב ואדגיש, כי טענות הצדדים בנושא החניה שמורות להם, אלא שעליהם לתעל אותן להליך אזרחי מתאים ועל יסוד הצגת תשתית ראייתית מספקת והולמת.

13. נוכח דחיית הבקשה, היה מקום לחייב המבקשת בהוצאות המשיב. עם זאת, אינני רואה לעשות כן זו הפעם, וזאת בשים לב לפסול שנפל אף בהתנהלות המשיב, עת עלה עם רכבו על סימון חניה ניצב שהניחה המבקשת בשטח המריבה, ככל הנראה על מנת למנוע ממנו לחנות שם. כפי שעולה מסרטון שהוצג, המשיב עלה עם רכבו מעל אותו סימון, מעשה שיש בו מעין עשיית דין עצמית, וככזה פסול הוא. בנסיבות אלה, לא אעשה צו להוצאות בבקשה זו.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ט, 06 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.